

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-dik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Egész évre . . . 16 frt. Negyedévre . . . 4 frt.
Félre . . . 8 frt. Egy hónapra . . . 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33. szám.

HIRDETÉSI DÍJAK:

Egy czentimetrynyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyitlteri cikkek:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

A gr. Bethlen Gábor ügye.

Budapesti tudósítónk volt jól értesítve, és nem a nagy-kütkülmegyei. Mert Budapestról azt sürgönyözték, hogy az ügy elintéztetett; Nagy-Küküllőből pedig azt, hogy elintéztetett.

Hát biz az nem intéztetett el.

Nem ellenzéki feladat főispánok dolgát támogatni, főispáni konkurencziát elősegíteni, főispáni sérelmeket megtorolni. A főispán a kormány bizalmas embere. Mi nem diktálhatjuk a kormányra, hogy kibe bizzék. Csináljon a mit tetszik. Rakosgassa, importálja, küldözgesse őket tetszés szerint: miniket a főispáni személyek nem érdekelnék. A kiakormányának jó főispánja akar lenni: az tudjon lenni jó szolgál.

Am érdekel minket is a közigazgatás menete. Érdekel a politika, melyet a főispán a törvényhatóságban csinál. Érdekel az a nemzeti ügy, melyet a főispán vagy fölkarol, vagy föl nem karol. Ennyiben érdekel minket a gr. Bethlen Gábor ügye is.

Halommal látjuk a községek nyilatkozatait Nagy-küküllőből. Mindenik a szász község ügyéről beszél róla, mint derék, igazságos, szeretettel főnökről. A vármegye tisztikara szintén így cselekszik. Az utak a vármegyében jó karban; az iskolák virágoznak; korupció nincs. Az erdélyi részben, Nagy-küküllő a legrendezettebb vármegye egyike. Gróf Bethlen G. tizenöt éve kormányoz ott. Ő teremtette ezt a vármegyet Segesvár- Medgyes- Kóhalom- Nagysinkszék- és Felsőfehérmegyéből. Nem is mozaik volt, hanem kutyvasztek. Ma egységestörvényhatóság. Főispánsága előtt főbíró volt, a mi az első alispáni állásnak felel meg. Húsz év óta szolgálja a közigazgatást. Ha tudatlan és korlátolt ember lett volna, még akkor is használhatóvá vált volna ennyi idő óta. De gr. B. G. egy olvasott, felvilágosodott, józan és éleselméjű férfi.

Arról nem tehetünk, ha a kormány nem akar benne többé bizalmi embert keresni. Ez a kormány privát ügye. De egy törvényhatóság ragaszkodása, nyugalma, rendje: nem privát ügye a kormánynak. Ez a törvényhatóság szívesen látja, hogy érdekeinek szálai a gr. Bethlen G. kezében legyenek. Igaz, Zay képviselő azt mondta a házban, hogy a közigazgatás Nagy-Küküllőben kiütötte a szászokat hajlékaikból s földönfutókká tette őket. Erre

Horváth Gyula közbe kiáltott: hazugság. Mindenki meghallotta, csak Zay nem. Azután Horváth Gy. nyilvános beszédben rágalmozónak nyilatkozta Zayt. Ezt is mindenki meghallotta; csak Zay nem. Az elnök is hallotta, s nem tartotta szükségesnek a szóno- kot rendreutasítani. Zay jelen volt. Horváth felszólította Zayt, hogy mondjon egyetlen esetet. Egy másik képviselő közbekiáltással követelte a konkrét adatokat. Zay hallgatott. Mikor valaki a parlamentben azt mondja egy törvényhatóság tisztikaráról s annak fe- jéről, hogy családokat tesz földön fu- tókká: akkor tudnia kell legalább egyet- len egy esetről. De Zay hallgatott. Ott ült, szégyenkezett, és hallgatott. Nem volt képes egyetlen esetet fölemlíteni. Túrte, hogy állítása hazugságnak, rá- galmozónak nyilvánítatik. Turi még most is. Turi, mivel csakugyan hazudott és csakugyan rágalmozott.

No ha a kormány inkább akar Zay urra hallgatni, mint a magyar képviselők nagy többségére, mint N. Küküllő tisztikarára és községeire: hát ne intézze el az ügyet gr. Bethlennel. Engedje, hogy távozzék. Nevezze ki fő- ispánnak Zayt, vagy Gullt.

Gróf Bethlen Gábor megmarad gr. Bethlen Gábornak. Főispánságával sem kényeret, sem tekintélyt nem veszít. Neki a főispánság nem emelkedés volt, hanem munka. Nem hivatalt keresett, hanem kötelességet. Nem önmagáért szolgált, hanem hazájáért. Mert ő min- dig kapott alkalmat, hogy hazáját szolgálhassa. Kora ifjúságában mint gar- baldista, azután mint alispán, főbíró, mint képviselő és mint főispán. Ezután is szolgálni fogja mint az Emke elnöke, mint az ev. ref. státus főkurátora. Ezek, tekintélyben és hatáskörben nem kisebb állások a főispánságnál, hanem nagyobbak. Ezek az állások nem a miniszteri szobák homályában teremnek, hanem a közvélemény tisztító tűzének kohójából kerülnek napvilágra.

Ellenzéki szempontból mi csak ör- vendünk, ha a Szapáry kormány balga és ügyefogyott és távozni engedi gr. Bethlent. Gróf Bethlen Gábornak po- litikai karakterét két hatalmas vonás teszi kiválóvá: az erős nemzeti érzü- let és az önkormányzati intézmények- hez való szívós ragaszkodás. E két karakter vonás két érintkezési pont közte és a szélső baloldal között. Mert a magyarság ügye és az önkormány-

zat ügye: a szélsőbal programjának fundamentuma. Gr. Bethlennel a főis- pánalnéhez nekünk a találkozás, mert a pártállás sorompót emel közénk. De gróf Bethlen Gáborral, a privát em- berrel megfogjuk keresni az érintkezé- si pontokat, hogy miként élén áll a nemzeti mozgalomnak, vagy élére álljon az erdélyi munitipális mozgalomnak is.

B. M.

Politikai hírek.

Az új főügyészek. Mint egészen biztos forrásból értesültünk, az új királyi táblák mel- lett szervezendő kir. főügyészi állásokra szol- ó kinevezések már föl vannak terjesztve leg- felsőbb jóváhagyás alá. Ezen értesültünk szerint, királyi főügyészekké ki vannak ne- vezve: Kozma Sándor mostani budapesti kir. főügyész Budapestre, Vita Sándor, most ma- rosvásárhelyi kir. főügyész Kolozsvárra, Cserna Vince, budapesti főügyészi helyettes Debre- czenbe, Lobmajer István újdíki törvény- széki elnök Szegedre, Párvy István kuriai bíró Kassára. A többi főügyészségek élén egyelőre főügyészi helyettesek lesznek, kik- nek kinevezése legközelebb szintén megtör- ténik.

Az elkeresztelési ügyről több külföldi lapnak van értesítése. Így a Temps azt írja, hogy a király levelet intézett a pápához, mely- ben arra kéri a kath. egyház fejét, hogy a magyar püspöki karra befolyását békülékeny szellemben érvényesítse. A krakói Csasz ró- mai levelezője pedig arról értesít, hogy a vatikán visszatartotta gr. Csáky Albin mi- niszter közvetítő javaslatát s ez ügyben a tárgyalások megszakadtak. Az „E-s” érte- stülése szerint azonban ez az állás nem felel meg a valóságnak, mert Galimberti pápai nuncius és Szőgyényi-Marich László ő Fel- sége személye körüli miniszter egyengetik a megegyezés útját s nincs ez ügyben ez idő- szerint egyéb nevezetes mozzanat, mint az, hogy a magyar kormány még Simor János hercegprímás életében annak előzetes tudta nélkül adta a tárgyalás fonalát az említet- tek kezébe. Schlauch püspök különben már megegyezett audienciájának híreiről azt írja a Pester Correspondenz, hogy a nagy-várad- i püspök 12 nappal ezelőtt volt audiencián Bécsben s ez alkalmassal ennek az időpont- ját tévesztette el az esztergomi hír.

Baross ellen.

Az osztrák tulkapás nem ismer- határt. Félvezhetetlen dühvel tör min-

dennek a mi magyar érdeke s dűhe most a legerősebb, a legtehetségesebb és a legmagyarabb miniszter ellen irányul.

Valóságos hajsza az, a mit a mi ljtántuli szomszédaink Baross ellen megindítottak abból az alkalomból, hogy az áruszállításba be akarja hozni a zó- nákat. Csakugy tájékoztatnak a dűhtől odaát a jó szövetségeseink, hogy egyszer odaig megyünk a vakmerőségben, miszerint önrendelkezési jogunkkal élünk és nem hagyjuk magunkat kifosztatni teljesen. A bécsi sajtó egész vonalán megindul- tak a támadások s azoknak élén az osztrák iparegyletek, a testvérállam ipa- ros vezéregyete áll.

Az osztrák iparoskörök nagy ré- mületét az új tarifa-reform idézi elő, az a reform, mely tisztán és teljesen a mi belső dolgunk, de a melytől va- lóságos panik fogja el azokat a körö- ket, melyek egyáltalán nem tudnak megbarátkozni azzal a gondolattal, hogy Magyarország nem tributáriusa Ausz- triának s komolyan és igazán a saját szükségleteinek tekintetbe vételével ren- dezi be dolgait. Nem tudják megszokni, hogy egyszer huszonnegy esztendő után akad egy magyar miniszter, a kinek vannak a magyar ipar és kereskedelem emelésére irányuló eszméi s olyan lár- mát csapnak, mintha Ausztriának fenntartó oszlopai inognának.

Valóban nem tudjuk, minő sza- vakban adjunk kifejezést megbotrán- kozásunknak e fölött az eljárás fölött, melyet páratlanoknak és kvalifikálatlan- nak kell tartanunk. Közgazdasági dol- gokban is ismerünk pártkérdést. Olyan nemzeti kérdés Magyarországon az ipar- nak és kereskedelemnek emelése, hogy azt a kormány, mely ebben az irány- ban akciózt kezdemenyéz, minden párt egyformán támogatja. Minden tartóz- kodás nélkül kell tehát állást foglal- nunk a magyar kormánynak a tul- oldról megtámadott reformja mellett s kijelentenünk, hogy semmiféle beavat- kozást önrendelkezési jogunkba nem tűrünk s nemcsak hajlandók nem va- gyunk megengedni, hogy onnan tulról terrorizáljanak bennünket, de sőt mind- azon tényezőknek, melyek nálunk e kér- déseben szavukat felemleni illetékesek, kötelességeül tartjuk, hogy határozott, erőlyes tiltakozásával, fellépésének su- lyával támogatassa a mozgalmat és uta- sítsa vissza a szomszédból jövő táma- dásokat.

Elsősorban a kereskedelmi és ipar- kamaráknak a feladata ez. Ezeknek a

testületeknek, melyek a közgazdasági élet gyökérszárait képezik, s melyek azokból alakultak, kiket legközvetle- nebbül érdekelnek Baross miniszter ter- vezett reformjai, teljes energiával kell azonnal fellépniök, mint a nemzeti köz- hangulat kifejezőinek. Meg kell, hogy magyarázzák az osztrák iparoskörök- nek és a harsonát fuvó bécsi sajtónak, hogy a helyi tarifák semmi összefüg- gesben nem állanak azzal a kereske- delmi viszonyal, melyben Ausztriához állunk s hogy az, a mit Magyarország most tesz, nemcsak joga, de kötelessége minden államnak.

Jó példával jár elől e tekintetben a kamarák legagilisebbje, a kassai, mely élére állt annak az akciónak, mit mi- nél intenzívebbé tenni a legközelebbi napok gyors és elodázhatatlan feladata. A kassai kamara tegnapi előtti rendki- vűli gyűléséből „ünnepélyes ovást tesz az osztrák iparos köröknek ez illeték- telen, vakmerő és hazánknak az alkot- mány és a nemzetközi szerződés al- tal biztosított önrendelkezési jogát meg- támadó eljárása ellen és a feletti meg- ítkezésének és sajnálatának ad kifeje- zést, hogy a testvérállam iparos vezér- egylete az ő Felsőge uralkodása alatt álló két nagy állam paritását biztosító és mindkettőnek közgazdasági felvirá- gzását előmozdítani akaró kiegyezési müben letett alapelvekkel annyira el- lentétkben álló, a legrutabb önzést el- áruló ténykedésre vetemedhetett.” Ezt a kijelentését közli az összes osztrák kereskedelmi és iparkamarákkal, a ha- zai kamarákat pedig táviratilag hívta fel, hogy csatlakozzanak az óváshoz.

A felhívó távirat megérkezett a kolozsvári iparkamaraához is. A kolozs- vári iparkamara tudni fogja, hogy mi- vel tartozik a nemzetnek és a magyar ipari érdekeknek.

A magyar kereskedelmet önállósí- tani, a magyar ipart megteremtteni — a mennyire azt egy előretörésünket lenyűgöző szerződéses állapot kereté- ben lehet — feladata a kereskedelmi miniszternek. S ha azért, mert ezt teszi, mert a forgalmat emeli és állami ked- vezményeket nyújt az iparnak, odaát megindítják ellene az aknamunkát, a pártokra való tekintet nélkül fel kell venni az ide dobott keztyűt, mindazok- nak, a kik szívükön hordják a keres- kedelm és ipar jövőjét.

Mert ha az efféle támadásokat, a minők most Bécsből jönnek felénk,

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1891. Január 29.

Leány-álom.

Már kezd leszállani a szomoru, ködös est; mind hallgatósabb lesz a táj, s homály borul a téli álomban szendegő kis falura. Ablakomnál ülök és nézek ki hosszasan; ha kérdeznék mit? Azt felelném, nem tudom. Hova tévedt el hát tekintetem? Talán, az ezüstösen kigyózó folyó tartja fogva? Hiszen ezt már oly régen, mindennap látom. Annak az éhes, didergő kis madárnak is, mely most ablakomra száll, mindennap én adok ennie. Vagy azon tűnődöm talán, hogy ama kopár, égis nyuló hegyeken túl mi van? Emberek? — Boldogok-e? S ott is ily zord-e minden, vagy tán ott viruló tavasz van?

Nem. Nem nézek semmit, és nem gon- dolkozom semmin. Csak merengek.

Egy-egy hópehely lassan röpül el sze- meim előtt, alig kivehető amint tova száll, s elvész, mielőtt földre jutna. — Így szállnak tova a szép remények, mind messzebb-mes- szebb; aztán elhagynak és végkép megse- mistülnek.

A másik szobából hangok hallszanak; a lámpafény egy sugara behat kis szobámba, s a vigan pattogó tűz lángjával vetélkedve, kellemes világot terjeszt, olyant, mint mikor a hold felhőkön átragyog, vagy a nyári nap átszűrődik a sűrű függönyön.

Nem tudok mozdulni, valami mintha ide lekötné tartana, az emlékek lelkeire ne-

hezdednek és fájón nyomják szívemet. És mégis! Ha emlékezés nem volna, mi lenne az élet? Milyen jó, hogy az megmarad, kísér bárhová megyünk, s nem veheti el tőlünk senki, semmi. Halk kopogás zavarja merengésemet. Ki az? Ah, a posta. Szinte el is feledém. Nem várok semmit. Mit is várhatnék? Ki írna nekem? Ki gondolna reám? Ki itt, mag- gas hegyek által nagy folyó által vagyok el- zárva a nagyvilágtól, a zajos, a farsangoló nagyvilágtól.

De mégis, im itt a divatlap. Oda vi- szem a kálýhához és halvány vöröses játszó fényénél nézem a bálózó fiatal leányt ábrázoló képet. Kedves, szép, ifjú arc, ajkán szelid, boldog mosoly, szemében öröm, kíváncsiság, arra a még nem ismert csillogó tündér vi- lágra, melynek küszöbén van, s melyet Kár- nevál herczeg, megrázva csörgő sikkját, most készül föltánni előtte. Sugár alakját virágok- kal díszített hófehér ruha fedi, karjára vetve a diszes belépő.

Nézem, nézem; szemeim alig tudom el- vonni róla, s magam sem tudom miért; szí- vem elszorul s könnyezni kezdek. Leteszem a szép, csábító képet, kifáradtam nézésében; aztán miért is nézzem, hisz csak könnyekre fakasz.

Visszatérek az ablakhoz. A földet kis vékony, fehér lepel fűdi, s az égen sűrű szürke felhők közül alig tud utat törni, egyetlenegy kis fényes csillagocská. Egészen magában jött föl, nem kísértve társainak ragyogó seregétől. Talán csak azért jött elő ez az egy is, hogy széjjel tekintens és hirt egyen föl a magasba, a zajos, mulató nagyvilágról.

Folytatom merengésemet, s bámulom, a kis fénylő, el-el tűnő pontot. Farsang van tehát! Azt jelenti ama kép, s arról beszélnek e lapok.

Farsang! — Mennyi mindent rejt ma- gába ez egy szó. Tündérmóknak, édes ábrándoknak, ragyogó, csillogó hazája! Minden zugodban vidám, gondtalan kacaj, szilaj öröm ujjongás; a sötét bú fél feltűnni fejét, szé- gyelve rejtje el magát s csak távol omladozó gunyhóban hallszik egy-egy fájó szívnek ke- serses dalát kísérő cigány hegedű, mely csendesen zokog, s néha mintha esdekelné, fohászkodna valamire, mit nem ismerünk, valakihez, kit nem láttunk, de tudjuk, hogy lennie kell, s hozzáfórdulva, mintha a látha- tatlan kéz bekötőzné sebünket, letörlné égő könnyeinket. Lelkünk fájdalma enyhül, s könnyebbülni érezzük szívünket e csodás han- gok alatt.

Már egész sötét van kint, s a kálýhá- ban csak hamvadó parázs pislog. Meg ke- lene gyujtonom lámpámat, hogy rózsaszín fé- nyével elárasszon mindent. De minek, mikor így jobban lehet álmodozni, s mikor így tisz- tábban, fényesebben jelenik meg lelki sze- meink előtt minden; az is a mi egyszer oly csodás szép volt, talán azért mert a multban van, s mert már, csak emlék. S a nagy, vég- telen némaságban, mintha, a számtalan hang zsongásából, egyszerre, réges régen hallott, kedves, édes hangok csendülnének meg, ta- lán olyanok is, melyek már soha, soha nem lesznek többet hallhatók, s az ajkak, melyek- ről e kedves hangok hangzottak, rég, elné- mulva, lent, a hideg föld mélyében, zöld hant

alatt porladnak. Szemeimet behunyom; nem, nem alszom, csak álmodom.

Óriási tűkör előtt állok, tiszta fehér- ben, hajamba most tűznek egy élő gyöngy virág csokrot, szívem úgy dobog, s arczom úgy mosolyog. Szinte most is érzem, szinte most is látom. Vajjon mosolyogtam így va- laha? Vajjon igaz volt-e, vagy igazán csak álmodom? Aztán kamorra teszi valaki az entreé-t, ép úgy, mint ama képen látható, s pillanat múlva ott vagyok, az óriási növé- nyeivel, diszes kerthez hasonló lépcsőházban, s remegve, bátorlattan, imbolygó léptekkel ha- ladok föl egy elősiető rendező karján.

Milyen szép, milyen ragyogó, milyen tulvilági kép! Vajjon igaz volt? vajjon léte- zett-e, vagy csak álmodom? Egyszerre, mintha lángtenger venne körül, szemeim kápráznak, s mintha, fényes, csiszolt üvegen, vagy tük- rön haladnék, minden pillanatban eleséstől kell félnem. Talán szokatlan volt a sikamos talaj, vagy elvoltam vakitva, s fejem szédült? S fölhangzott, egy kedvencz keringő mélabus accordja, s én, e percztől fogva, talán nem is tudtam hol vagyok, s nem éreztem semmit. De mégis, talán azt hittem, hogy égi hárfák zengenek, hogy alattam a csillagok ezrei ra- gyognak, s hogy aranyos szárnyakon, angya- lok ragadnak, fel, fel a magasba. Aztán, egy- szerre, megszűnik, minden, a káprázatos fény, a ragyogás eltűnik, s mintha aláhullottam volna, csönd vesz körül, és sötétség.

Kimerülten, fáradt tagokkal pihenek ágyamban, szememeit kerti az álom, talán csak azért, hogy a derengő hajnal fél ho- mályában, jobban kivehessem, az ablakom

előtt mozgó sötét alakokat, hogy látni vél- jem, amint az egyik jelt ad nyirettytűjével, s halljam, azt az édes, szívrepergő dallamot, a mely, mintha dalba öntve, egy megtört, re- ményű, szakadni készülő szív összes keservét regélné el, s a mely által, oly boldogság len- ne, az örök álomba ringattatni! Lassan ha- gyám el fekhelyemet, s az ablak előtt letér- delve, a párkányon két kézre hajtva, her- vad, gyöngyvirágokkal fűdött fejemet, és sirtam, magam sem tudva miért, talán az örömtől, vagy azokban a könnyekben egy végtelen hálá, egy néma köszönet volt, vagy rimánkodás, könyörgés, azokhoz a fekete ala- kokhoz, hogy ne menjenek még, ne hagyja- nak el! S midőn, már az utolsó hang is, mely hasonló volt, a halottat kísérő harang tompa zugásához, meg megszabadva, elhalt, oly las- san, oly fájdalmasan, mint az örökre távozó bucsuja, én akkor is ott álltam, és néztem belé a csöndes, elhagyott némaságba.

Talán, ugy nézek most is. De nem, hi- szem most olyan sötét van, mindentűt, a kis csillag eleget tett küldetésének, és eltűnt.

Fázom. A ragyogó képek rég eltűntek, a multban van minden. Csöndes, kihalt, kö- rültem az egész világ, de az emlékek élnek s nem halnak meg, soha.

És távol, a kékes felhőkben álmodozó, égis nyuló hegyeken túl, a szép, boldog nagy- világbán farsang van!

Föltámadt újra, a tündér álmok, édes ábrándok csillogó hazája, s a fölötté uralkodó Karnéval herczeg, vidáman rázza meg csörgő sikkját.

H i r d e t é s e k.

Sz. 204—1891.

Kolozsvármegye kolozsvári járási főszolgabíró.

Pályázati hirdetmény.

Kolozsvármegye kolozsvári járásában megüresedett m.-
ujfalusi körorvosi állomásra pályázatot hirdetek és fel-
hívom mindazon orvostudorokat, kik ezen évi 300 frt fizetés, 100
frt szálláspénz és 100 frt uti átalánnyal, valamint a szabályrende-
letileg megállapított beteglátogatási díjak szedhetésének jogával
javadalmazott állást elnyerni óhajtják, miszerint szabályszerű és
képesítettséget feltüntető folyamódványaikat

folyó évi február hó 28-ig

berárólag hozzám nyújtsák be.

A választás **márczius hó 3-án** fog M.-Ujfalú község-
ben, mint a kör székhelyén megejtenni.

Az állás a következő **április hó 1-ig** elfoglalandó.

Kolozsvártt, 1891. évi január hó 23-án.

Dr. GROISZ GYÖZÖ,

103. (1—2)

főszolgabíró.

REGALEVÁLTÁSÁG KÖTVÉNYEKET,

illetőleg

UTALVÁNYOKAT

legmagasabb áron vásárol

A KOLOZSVÁRI

KERESKEDELMI BANK.

53. 7—20)

M E G H I V Á S.

A zalathnai takarékpénztár részvénytársaság

február hó 15-én d. e. 11 órakor

saját helyiségében tartja meg

rendes évi közgyűlését,

melyre a részvényesek tisztelettel meghívattak.

Közgyűlés tárgyai lesznek:

- 1.) Vezérigazgatói jelentés az 1890-ik üzletévről.
- 2.) Felügyelő-bizottság által megállapított zárszámadás hely-
ben hagyása és nyereség felosztása.
- 3.) Indítványok.

Zalathna, 1891. évi január hó 27-én.

Barna Kálmán,

vezérigazgató.

102. (1—1)

Szórakozás a téli estékre!

Minden egyén

képes egész társaságot vagy ismerőseit a legfenségeseb-
ben mulattatni **finom frappans bűvészeti mu-
tatványokkal, készülék nélkül, gyorsan
keresztül vihető.**

Sok új látványosság 70 jelenetben.

Közelebbi felvilágosítással ingyen szolgál:

FEHÉR E. BUDAPEST,

11. (14—20)

LEGRÉGIBB VIRÁG-ÜZLET KOLOZSVÁRTT.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséggel tudatni, hogy

Belhidutcai virág-üzletemben

minden alkalomra **Csokrok** és **Koszorúk** és más mindennemű kiegészítők a jelen korban is-
mert legfinomabb élő virágokból és szakavatott kintő izléssel állítanak össze, oly olcsó árákért,
hogy az érte járó összeget számítva, azt egyik fővárosi cég sem képes fölülmulni.

Menyasszonyi-, bál- és egyéb alkalmi Csokrokhoz való
Atlasz-csipke és más mindennemű tartóim nagy választékban áll, a miért virág-
üzletem alig néhány lépésszel távolabb van a Főtértől, de berendezve és
a kiszolgáltató munkák a legdúsabbak. — Fölkérem a n. é. kö-
zönséget, kik még üzletem kiszolgáltatásában ismeretlenek, forduljanak hozzám
bármennyi szakmába tartozó megrendelésekkel, biztosítom a leglelkismerete-
sebb és pontos kiszolgálásról; különösen a vidéki megrendelések feletti
jó móddal személyes felügyeletem mellett történnek.

Szíves pártfogásukat kérve, vagyok tisztelettel: **FARKAS ANTAL,**
mű- és kereskedelmi kertész Kolozsvártt.

18. **Virág-üzlet: Belhid-utca 7. szám, a** (9—15)
Hungária épületében.

Rózsa- és növénytelepem pedig a Faleki utca 23. sz., a várműz mel-
lett, Tauffer Ferenc-féle kertészet helyén.

EGY
KERESKEDŐ SEGÉD
a bőr-szakmából felvétetik.

Melyik a fűszer-árakat ismeri: **előny-
ben** részesül.

Rössler Ferencz, Fogaras.

101. (1—3)

ZOBÁTZ FERENCZ

erdélyi-részi első és legnagyobb kertészeti telepe

KOLOZSVÁRTT,

a borjumi hídnál, saját kerti helyiségében.

Virágáru csarnoka: Főter, Bárá Wesselényi-ház.

Elvállalok minden idő-
szakban s bármely idő-
ben megrendeléseket élő
virágokból a legszebb,
új divatu s izléssel kö-
tött bál-, menyasszo-
ny-, köz- és mellcsok-
rokra, bármennyi ko-
szorura, füzérekre stb.
stb. A csokrokat a fi-
nomabb és egészen új
divatu papír-, atlasz-
vagy selyem-tartókba
kötöm, — a melyekből
gyári raktárt tartok.

A koszorúk kívánat-
szerint bármely színű
selyem szalaggal, arany- vagy ezüst-nyomatással készíttetnek. —
Ezen kívül nénapokra és tisztelet-ajándékokra igen alkalmas kosa-
rakból is gyári raktárt tartok.

Vidéki megrendelőknél is a figyelmébe ajánlom üzletemet,
mivel — mint eddig — ugy ezután is minden időben, gyorsan
gondosan s a legnagyobb pontossággal és utánna járással teljesítem
a megrendeléseket.

Teljes tisztelettel

ZOBÁTZ FERENCZ,

mű- és kereskedelmi kertész.

100. (1—3)

Felállás mel'ett teljes és igazságos méret és súly.

Alfölkérem a nagyérdemű és külön-
sen helybeli közönségnek nagybecsű figyelmébe ajánlani, misze-
rint — a fabeszerezés körül eddig tapasztalt nehézségeket teljesen
orvoslandó — sikerült nekünk a vasúti indóház melletti (volt
Szentjánosi-féle) telken egy

GŐZFÜRÉSZDÉVEL

egybekötött

TÜZIFA NAGY RAKTÁRT

létesíteni, hol ugyanis bármely időben (bátran mondhatjuk, ma
a legjobb) **száraz nem usztatott bükfa,** a következő
minőségben és árák mellett megrendelhető:

4 köbméter (1 öl) hasábfá házhoz szállítva 11 frt.

Ugyanezen mennyiség, tetszés szerint felvágva, házhoz

1 mtr. mázsa felvágott fa szállítva 12

1 kocsi, 100 métermázsa hivatalosan lemérve 75 kr.

54 frt.

Azon szerencsés helyzetben vagyunk, a t. fogyasztó közön-
ségnek még azon kényelemmel is szolgálhatni, hogy a nálunk
vásárolt fát ott helyett, a gőzerőre berendezett fűtőszekénben
azonnal (30 percenként egy ölet) tetszés szerinti darabokra fel-
vágatjuk és ily állapotban saját, e célra berendezett kocsinkkal
szállítjuk házhoz.

Kiváló tisztelettel

WEISZ és MAYER.

12. (13—20)

Megrendelhető: WEISZ IZSA úrnál Belközép-utca 15. szám.

Üzletmegszüntetés miatt általános végeladás!!!

A n. é. közönség szíves tudomására kívánom hozni, hogy üzletemet Főter gr. Teleky-ház alatt teljesen felhagyni szándéko-
zom, mely cél elérése végett „**hatósági engedély mellett**“

általános Végeladást rendezek.

Hogy célomat mihamarább elérjem, az árakat a beszerzési áron alulra tettem; úgy hogy bárki szükségletét női- és férfi-
ruha kelmék, diszítések, selyem- és bársony-kelmék, vászonnemű, mindenféle Chifonok, asztalneműek, creton és parchentek, zsebkendők,
paplan, mátrác, pokrócz, láger-féle alsó-ruhák, gyapju-, hárász- és selymekendők, nyakkendő, esőtartó, miderek, csipkenemű, szalag,
bélleseműek és sok elé nem sorolható rövidáru cikkekben eddig elő nem fordult olcsó árakban nálam szerezheti be.

Ez alkalommal felkérem mindazon tisztelt vevőimet, kiknek folyószámlájuk rendezve nincs, mielőbb kifizetni sziveskedjenek.

A n. é. közönség szíves pártfogását kéri

9. (18—50)

GÁMENTZY JÁNOS.

Szabott árak!!!

Készpénz fizetéssel.